

NA DOSLECH

V. - VI. / 2021 • NEWSLETTER • VYDAVATELSTVÍ SUPRAPHON, a. s. WWW.SUPRAPHON.CZ

Foto © Zuzka Bonisch

SU 6726-2

TOMÁŠ KLUS & TOMÁŠ HAVLÍNEK ELEFANTAZIE

ELEFANTAZIE MÁ SOUNDTRACK!

PÍSNĚ Z MUZIKÁLU ELEFANTAZIE VYCHÁZEJÍ VE STUDIOVÉ NAHRÁVCE

Muzikál ELEFANTAZIE režiséra Davida Drábka, hudebního skladatele Darka Krále a textaře Tomáše Belka před časem s úspěchem uvedla Městská divadla pražská na scéně divadle ABC. Písně z tohoto fascinujícího příběhu Sloního muže v hlavních rolích s Tomášem Klusem a Tomášem Havlínkem se nyní dočkaly studiové nahrávky. Hudební album vychází na značce Supraphon 25. června 2021.

K této příležitosti jsme si povídali s představiteli hlavních rolí Tomášem Havlínkem, Tomášem Klusem, s hudebním skladatelem Darkem Králem a s režisérem Davidem Drábkem.

TOMÁŠ KLUS: Krásná náhoda...

Tomáši, jak jste se dostal k muzikálu Elefantazie?

Svým způsobem to byla krásná náhoda. Už jsou to dva roky, co se moje žena stala ambasadorkou nadace podporující lidi trpící syndromem TCS – vrozenou vývojovou vadou, která postihuje obličej. Osoby s Treacher Collins syndromem nemají zcela vyvinuté lícní kosti, mají jiné postavení očí a malou zapadlou bradu. Ten člověk se

s tím narodí a odmalička prochází spoustou úprav obličeje. U nás se tomuto syndromu věnuje velmi málo lékařů a celkově i ve společnosti malá pozornost. A protože je s tím spojen i problém, jakým je přijímán jinakosti, tak si moje žena nechala na jeden den uměleckým maskérem znetvořit tvář; přestože je silný člověk, večer se zhroutila a povídá: „To si neumíš ani představit, co to je. To, že se lidé na tebe zvědavě koukají, to je ještě v pohodě, ale oni se tě bojí. Bojí se komunikace s tebou... a jsi apriori vyčleněný, přestože jsi úplně normální člověk, jenom vypadáš jinak.“ Začali jsme spolupracovat na kampaních v rámci přijímání jinakosti. Dokonce se poprvé tehdy v Čechách pořádal Mezinárodní týden rovnosti tváří. A do toho mi zavolał režisér David Drábek, že chystá muzikál v Městských divadlech pražských. Říkal jsem mu – hele, já na to nemám čas, fakt dělám spoustu věcí. A on povídá – jen mě nech dořít, o čem to je! Když mi to vyklopil, odpověděl jsem, že okamžitě do toho jdu! Že zrovna velmi silně prožívám tohle téma. Navíc Sloní muž je pravdivá skutečnost. To všechno se mnou rezonuje! Otevřenost vůči jinakosti je strašně důležitým tématem, a proto jsem i součástí Elefantazie!

TOMÁŠ HAVLÍNEK: Ve studiu to bylo osvobozující...

Tomáši, co vám proběhlo hlavou, když vám tvůrci ELEFANTAZIE nabídli roli Sloního muže – Josepha Merricka? A víte, že si ho před lety zahrál David Bowie?

Těšil jsem se na úplně novou výzvu. Dělávali jsme zrovna s Davidem Drábkem Gogolova Revizora, kde jsem hrál Chlestakova, a bylo mi jasné, že mě čeká „trochu“ jiná práce. O londýnském nastudování Davida Bowieho jsem se dozvěděl při prvních přípravách na zkoušky. David Drábek to ale vzal trochu realističtěji: takže maska, vada řeči, špatná chuze a další... No byla to tvrdá práce. (usmívá se)

Co bylo pro vás při nahrávání písní ve studiu těžší a co naopak vás potěšilo?

Byla to docela změna. Ikdyž i v inscenaci písně zpívám bez jakékoliv řečové vady, se kterou se jinak postava Josepha Merricka potýká, bylo to více osvobozující. Nemusel jsem mít na hlavě tu gumovou, neprodyšnou masku. A každé nahrávání ve studiu je náročné, protože v představení se na nějakou tu nečistotu zapomene, nahrávající studio vám to neodpustí.

Máte rád muzikály?

Nikdy jsem nebyl muzikálový nadšenec... první vlastní zkušenost s muzikálem jsem měl na DAMU v Disku s muzikálem Kabaret, přestože jsme byli studenti činoherního herectví. Představení jsem měl moc rád. Už před DAMU jsem sice hudbu studoval, ale moje herecká dráha se primárně odvíjí trochu někam jinam.

DÁREK KRÁL: Každá píseň musí „fungovat“ v mé hlavě...

Darku, co vám proběhlo hlavou, když vám nabídli téma Sloního muže k muzikálovému zpracování?

S Davidem Drábkem jsme muzikál na toto téma plánovali prakticky ihned po premiéře našeho prvního muzikálu Ještěři. Nicméně uběhlo ještě deset let, než jsme získali vhodné podmínky pro jeho uvedení v divadle ABC.

Chováme obdiv k Miloši Formanovi, já se do Amadea zamiloval okamžitě a bezmezně, načež jsme na fakultě měli možnost Formanovo dílo studovat. A když už se takto jeho dílem zaobíráte, tak doslova v každé knize, která o jeho tvorbě pojednává, je skoro až „uzákoněno“, že Formanovi hrdinové přežívají na okraji společnosti jako zdánlivě nevýznamné osobnosti, ke kterým se většina obrací zády. A myslím, že i David Drábek má pro tyto „outsidery“ velkou slabost.

Nejedná se ovšem o biografii Josepha Merricka, my jsme pojmenovali náš projekt ELEFANTAZIE. Postava Sloního muže je tu jistým středobodem, kolem kterého se proplétají příběhy pravdivé s těmi smyšlenými, zpívají tu spolu představitelé postav, které se potkaly či potkat mohly ... Název ELEFANTAZIE vlastně přesně odpovídá našemu záměru.

Jak dlouho trvá dát dohromady hudbu k divadelní inscenaci?

Scénickou hudbu si v hlavě promýšlím předem, ale až herci a vyvíjející se inscenace mi „řeknou“ k hudbě vše. U muzikálu je to jiné. S Davidem Drábkem a Tomášem Belkem, který napsal texty, jsme na základě scénáře určili místa, kde budou písně fungovat určitě, a já se pustil do práce, kdy jsem psal melodie, a Tomáš je otextoval. Mně tento postup vyhovuje, potřebuji mít, co se týká melodie, úplnou svobodu, i když vím, že zase já textaře tímto omezují. Ale Tomáš Belko je frajer, profík, jeho texty obdivuji. A každá píseň musí „fungovat“ v mé hlavě či jen u piana, neskládám pomocí různých virtuálních nástrojů na počítači. Ty často nabízejí snadnější řešení – možnosti efektů, paletu zvukových barev. K těmto věcem se dostávám až při produkci hudby ve studiu. Samotné skládání písní trvalo půl roku, kolega Martin Sedláček pak se mnou spolupracoval na aranžích smyčcové sekce, nahrávání proběhlo ve studiu SONO a o rytmické nástroje se ve svém studiu postaral Jan P. Muchow.

Je třeba také říct, že naším záměrem bylo vytvořit činoherní muzikál. Nijak jsme netoužili, aby hudba nahradila činoherní pasáže.

Jak se vám psaly písně pro Tomáše Kluse?

Pro mě, Davida Drábka a Tomáše Belka bylo podstatné, aby skladby fungovaly v jednotlivých částech inscenace a sloužily příběhu. David dokonce zvažoval, jakou roli Tomášovi přidělí, zdali bude Merrickem nebo Trevesem. Takže se neřešily otázky

typu: kolik bude mít Tomáš Klus singlů, duetů a podobně. Nám jsou blízké jeho aktivity, světobůr a já mám barvu jeho hlasu rád, věděl jsem, že dokáže mým melodiím dát prostor.

Tomáš ihned zapadl do naší bandy – asi jako když Kevin Costner stojí při pauze na oběd spolu s komparzem ve frontě na jídlo. (směje se) Bylo vidět, že ho to nesmírně zajímá, baví, radoval se, zároveň byl velmi pokorný. Při korepetičích okamžitě věděl, co po něm chci, čeho chci dosáhnout a proč potřebuju v jednotlivých částech právě jeho hlas.

Co se ukázalo při nahrávání hudby v SONO jako obtížné a co vás při studiové práci bavilo?

Pracovat v SONO je zážitek a slavnost, rád se tam vracím. S Adamem Karlíkem, kterému vděčím za to, jak teď ELEFANTAZIE na albu vypadá, jsme se opravdu našli.

Míchat hudbu mě na procesu nahrávání baví snad nejvíce. Ve studiu už jsme jenom já a zvukový mistr, v tomto případě Adam, a „vaříme“! Každá skladba je vlastně takovým velkým talířem a my v něm mícháme jednotlivé stopy, přidáváme koření, málo solíme ..., občas je také potřeba vzít si čistý talíř a začít znovu, ale nakonec to menu o několika chodech vždy nachystáte s největší péčí. Bon appétit!

DAVID DRÁBEK: S Darkem Králem jsme parťáci už třicet let...

Jak se zrodil nápad uchopit příběh Sloního muže jako původní muzikál?

Téma Sloního muže Josepha Merricka nás s Darkem Králem přitahuje mnoho let. A od úspěchu našeho prvního muzikálu Ještěři nám bylo jasné, že muzikálová forma bude nejlépe sloužit ELEFANTAZII. Příběh děsivě znetvořeného muže, který si navzdory ponižení a štitivosti zachoval uvnitř něhu, pochopení a lásku k lidem a bytí, to je silná inspirace. A navíc jeho přátelství s doktorem Trevesem... Své dceři vštěpuji odmala, aby se nikdy nevzdala. A v tomto směru je Joseph tím nejlepším argumentem.

Že bude skládat hudbu Dárek Král, o tom ani nemohlo být pochyb. Jsme ohyzdně srostlá siamská dvojčata, ve světě umění svého druhu pošahaná monstra – a navíc parťáci už třicet let. Nepochyboval jsem, že bude Darkova hudba skvělá. A stejně tak písňové texty Tomáše Belky.

Máte v představení některou píseň, která se Vám osobně líbí nejvíce a už kvůli ní jste rád, že vznikla studiová nahrávka, že vyjde na albu?

To se ptáte fanatika! Miluju ty skladby všechny a nakazil jsem tím i svoje okolí. Jejich poselství jsme cílelovali celé roky. Když ale musím vybrat jednu, zmíním píseň Sníh. Je křehká, bolestná a pěvecky strhující.

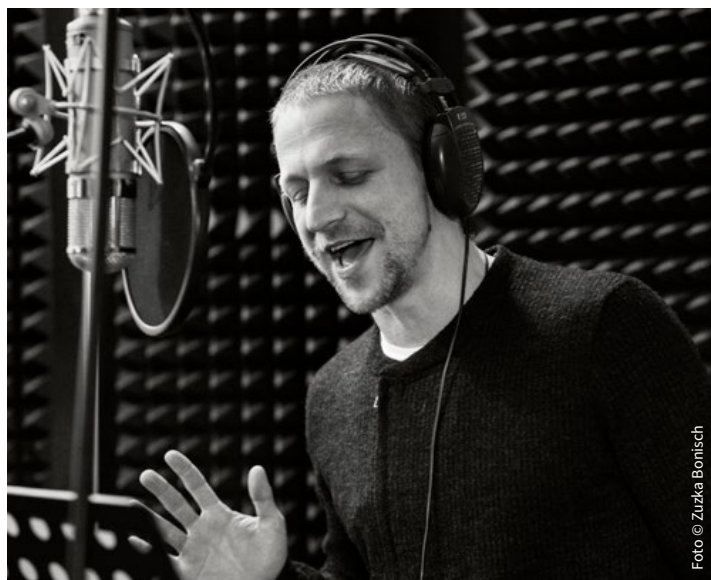

Foto © Zuzka Bonisch

Foto © Patrik Borecký

Foto © Patrik Borecký

Foto © Patrik Borecký

ABC MĚSTSKÁ DIVADLA PRAŽSKÁ KOMEDIE ROKOKO

**MICHAL PROKOP & FRAMUS FIVE
MOHLO BY TO BEJT NEBE... TOUR**

13. a 14. 8. 2021, Krásný ztráty Live
2. 9. 2021, Hradec Králové – Letní kino Širák
3. 9. 2021, Plzeň – Udílení cen Žebřík
7. 9. 2021, Jihlava – DKO
8. 9. 2021, Ostrava – Klub Parník
14. 10. 2021, Brno – Metro Music Bar
23. 10. 2021, Jablonec n/N – Klub Na Rampě
3. 11. 2021, Říčany – KC Labuť
6. 11. 2021, Žďárky – KD
19. 11. 2021, Přerov – Klub Teplo
20. 11. 2021, Karlovy Vary – KD
16. 12. 2021, Litomyšl – Kotelna
18. 12. 2021, Broumov – Klub Eden
21. 12. a 22. 12. 2021, Praha – Vánoční koncert

SU6731-2

Foto © Ivan Prokop

MICHAL PROKOP & FRAMUS FIVE

MOHLO BY TO BEJT NEBE...

Po první ochutnávce v podobě singlu a klipu Má vlast, který dosud nasbíral na YouTube přes 130 tisíc zhlédnutí, se již tento pátek 28. května dočkáme netrpělivě vyhlášeného nového alba Michala Prokopa & Framus Five. S novinkou pojmenovanou Mohlo by to bejt nebe... se tuzemská rocková legenda symbolicky vrací pod křídla vydavatelství Supraphon, kde před neuvěřitelnými třiapadesáti roky svou bohatou hudební kariéru započala. Album je k dispozici na 2LP, CD i digitálně a Michal Prokop & Framus Five jej pokřtí 13. a 14. 8. na festivalu Krásný ztráty 2021 ve Vseticích.

Foto © Lukáš Kaděrábek

Jak sám Prokop přiznává, i Mohlo by to bejt nebe... jeho vznik – stejně jako mnoho jiných nejen hudebních projektů – ovlivnila pandemie, když se nahrávalo tzv. „salámovou metodou“. „To, co nazývám salámovou metodou“, říká, „To, co nazývám salámovou metodou, můžete si třeba objednat i zahraničního hosta, který to nahraje na druhém konci světa a pošle vám to. Ale samozřejmě

se musí hlídat, aby ta nahrávka pak nebyla úplně sterilní. Přeci jenom hudba je, alespoň pro mne, hraní společné, ono je to na tom cítit. A my jsme vlastně neměli kvůli covidu skoro šanci se při nahrávání potkávat. Takže jsme se hlavně snažili ve finále, když jsme to my dva s Pavlem Marcelem míchali, aby ta salámová metoda na výsledku nebyla moc patrná. Snad se to povedlo.“

Během natáčení třinácti písní, jež na albu najdeme, se Michal Prokop & Framus Five krom nemožnosti nahrávat společně museli popasovat s vážnou zdravotní indispozicí věrného soupeřníka a letitého spoluhráče Luboše Andršty, který s Prokopem natočil nejen jako kytarista, ale i jako autor a aranžér od roku 1970 pět řadových alb a čtyři živáky.

„Luboš vždycky říkal, že jsme něco jako dva rockoví spolužáci. Byl mým služebně nejstarším spoluhráčem, takže je jasné, že když se někdy v druhé polovině listopadu k němu otočil osud zády a jeho zdravotní stav ho najednou vyřadil ze hry, byla to pro mě hrozná rána. Stačil ještě připravit aranžé u dvou svých skladeb a u Ježkova Světa naruby, který je jakýmsi bonusem na albu, byl u natáčení základů. Pomohl také s aranží mojí skladby Má vlast, kde stihl natočit i akustické kytary v první sloce, ale pak už hrát nemohl. Musel jsem to řešit, nahradit takovou osobnost není

jen tak. A já se rozhodl dát důvěru Pavlu Marcelovi a v jednom případě Michalu Pavlíčkovi. A oni oba se toho ujali skvěle – Pavlíček jako kytarová hvězda, která tu vzdává hold svému velkému kolegovi v jeho skladbě, Pavel Marcel pak jako velký talent o generaci mladší, kterého k nám před lety přivedl právě Luboš. On posunul ty kytarové party zase trochu jinam. Myslím, že to bylo správné řešení,“ komentuje člen Síně slávy Cen Anděl absenci tuzemské kytarové legendy.

Jak Michal Pavlíček, tak Pavel Marcel a jejich pomyslný hold Andrštovi tak hrají nemalou roli i v symbolickém konceptu Mohlo by to bejt nebe..., o němž Prokop říká, že je v řadě ohledů albem pomyslných poet a návratů někam, k někomu, k něčemu, k hudebním kořenům. Když pak přijde na pro charismatického muzikanta návrat nejmotivnější, komentuje to takto: „Asi nejvíce jsem byl naměkko, když jsem poprvé uslyšel, jak Pavel Marcel s Honzou Hrubým natočili ten úžasný duel bluesové kytary a grapelliiovských houslí v Andrštově aranží Světa naruby. Já jsem to totiž nazpíval dřív, než oni nahráli svoje party. Měl jsem určitou představu, co bych tam asi chtěl a co si představoval Luboš, ale ten výsledek předčil mé očekávání. Svět naruby byla totiž moje vůbec první český zpívaná nahrávka z roku

1969, tehdy v úplně jiné aranži, v úplně jiné době, a přece v tak trochu podobné společenské konstelaci. Takže tenhle návrat má pro mne zvláštní kouzlo.“

Zmíněná skladba, která celé album uzavírá, je – jak Michal Prokop výše uvádí – jakýmsi bonusem k dvanácti písním. Legenda českého rocku spolu se svou kapelou se v nich prezentují ve skvělé formě a zůstávají vítané věrní vlastním hudebnímu názoru, bez sentimentu, s barevnými aranžemi a pulzující energií.

Již brzy se budeme moci těšit také na živou prezentaci Mohlo by to bejt nebe... na festivalu Krásný ztráty 2021, jehož start 13. 8. připadá na den zpěvákových 75. narozenin, a následném turné. „Sám jsem zvědavý, jak to půjde po tolika měsících nahodit řemen. Nejen proto, že budeme mít v kapele dva nové muzikanty – u kláves se ještě objeví Andy Čermák, leader skupiny Sunflower Caravan, který vystřídá po patnácti letech Honzu Koláře –, a nejen proto, že se kvůli salámovému nahrávání ty nové věci z alba budeme muset vlastně všichni naučit. Ale taky proto, že už mi není dvacet a udržet si pěveckou formu a nutnou energii po více než půlroce nuceného ticha nebude sranda. Tak mi držte palce,“ dodává Michal Prokop k plánovaným koncertům.

JAN VODŇANSKÝ – JUBILEUM

Jan Vodňanský, který se narodil v Praze roku 1941, patřil k nejvdělanějším českým umělcům. Absolvoval ČVUT i Filozofickou fakultu Univerzity Karlovy. Krátce pracoval jako projektant, ale už v roce 1963 publikoval první texty časopisecky. Seznámil se s hudebníkem Petrem Skoumalem, který se stal jeho dlouholetým kolegou, a napsali spolu autorská představení jako *S úsměvem idiota*, *S úsměvem Donkichota* a *Hurá na Bastilu*, která uvedli v Činoherním klubu a v divadle Ateliér. Vodňanský psal i básničky pro děti a texty k filmovým písním – především *Přijela k nám pouť* (1973) nebo *Jen ho nechte, ať se bojí* (1978). Po podpisu Charty 77 byl komunistickému režimu nepohodlný.

Jeho možnosti se zúžily. Věnoval se jen tvorbě pro děti – vystupoval s Přemyslem Rutem a Světlanou Nálepkovou. Přesto se však v polovině 80. let podařilo jeho písničku *Jak mi dupou králíci „propašovat“* do silvestrovského vydání večerníčku *Bob a Bobek – králíci z klobouku*. Po revoluci znovu vystupoval s Petrem Skoumalem a vydával CD u Supraphonu. Úspěšně pokračoval i v tvorbě pro děti. Miloval slovní hříčky, často spojoval technický a filozofický pohled a směřoval k absurdním pointám.

Letos v březnu všechny jeho příznivce zasáhla bolavá zpráva, že se stal obětí pandemie covidu-19. K jeho nedožitým osmdesátým narozeninám vychází výběr

z představení „Vodňanský & Navarová,“ které uváděli v Činoherním klubu v novém tisíciletí a se Supraphonem již jednali o vydání jeho zvukového záznamu.

O generaci mladší Haňa Navarová, původně autorka a interpretku Divadla Sklep, se napojila na imaginaci Jana Vodňanského přirozeně a samozřejmě a znásobila působení jeho textů v nové aktualizaci. Takže se na tomto albu opět setkáváme s „virtuální“ prohlídkou neveřejné výstavy konceptualisty Bedřicha Bobše, komediální analýzou pohádky, rádoby historickým výkladem, vtipnými říkadly, a především jedinečnými písňovými texty, zpívanými oběma interprety s humorem a zároveň nesmírnou invencí.

SU 6641-2

DAVID EBEN: VE STŘEDOVĚKU SI STUDENTI PRAŽSKÉ UNIVERZITY ZPÍVALI KAŽDÝ DEN!

Hudba znějící na pražské univerzitě podle pramenů z poloviny 15. století, po odeznění husitských válek a obnově univerzity. Nové album *Septem dies* mezinárodně renomovaného souboru Schola Gregoriana Pragensis s uměleckým vedoucím Davidem Ebenem zprostředkovává pestrý obraz liturgické hudby, duchovní tvorby mladých kleriků i hudby zábavné a její roli v životě studentů. Zahrnuje gregoriánský chorál, anonymní tvorbu i skladby Bernarda de Cluny, Petra Wilhelmi de Grudencz a Antonia da Cividale. Pár dní před vydáním alba si povídáme s Davidem Ebenem.

Můžete nám prozradit víc o genezi nového alba?

Tentokrát jsme se rozhodli pojmout nové album trochu jinak. Není to jen „obyčejné“ CD, ale je to tak trochu i knížka. Jsou to dva svébytné produkty – rozsáhlá textová příloha, která shrnuje celé téma alba, a vedle toho samozřejmě hudební CD. Jedná se tedy o kolektivní dílo, za nímž stojí vedle našeho souboru i celý kolektiv kolegů muzikologů.

Dramaturgie alba se zabývá hudbou na pražské univerzitě, vy sám jste profesorem v Ústavu hudební vědy Filozofické fakulty Univerzity Karlovy v Praze. Předpokládám, že je to pro vás i otázka osobní roviny?

Přiznám se, že je to pro mě srdeční záležitost. Jedním z hlavních poselství, které jsem chtěl tímto projektem sdělit, je fakt, že studenti na univerzitě zpívali, a to v každodenním provozu. To si myslím, že není tolik známé. Společenství studentů a profesorů bylo také církevním společenstvím, můžeme říct komunitou. Zněla tam liturgická hudba, chorál. Kromě toho se konala neformální setkání, a tam zněla možná i hudba světská.

Co si můžeme představit pod názvem alba „Sedm dní na univerzitě“?

Na začátku celého projektu stál můj bývalý doktorand Jan Ciglbauer, který začal zpracovávat dosud neznámý středověký

repertoár poetických písní, a právě tyto písně měly blízký vztah k univerzitě. Klíčovým dokumentem byla „statuta“ jedné z univerzitních kolejí, která popisují, jaké liturgické povinnosti museli studenti té dané koleje absolvovat. A podle toho se nám podařilo rekonstruovat liturgický týden, kdy každý den v týdnu měl své téma. Rád bych zmínil ještě kolegyni Lenku Hlávkovou, která převzala zejména vícehlasý repertoár.

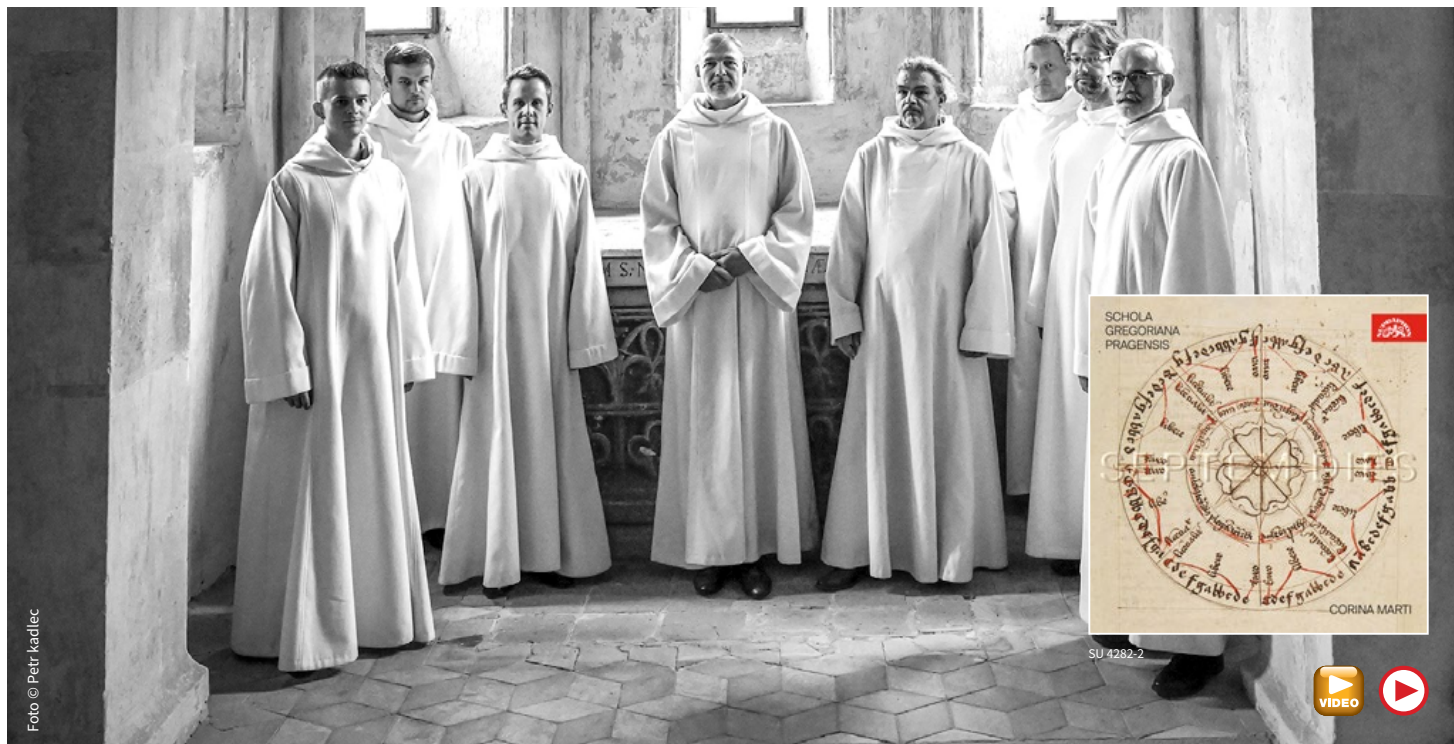
Na albu společně s vámi vystupuje i jeden zajímavý host. Můžete nám ho představit blíže?

Jde o vynikající interpretku středověké hudby Corinu Marti, která je hráčkou na zobcové flétny a na klávesový nástroj

clavicimbalum, což je vlastně takový středověký předchůdce cembala. Opět se nám to hodilo do koncepce alba. Je zajímavé, že na univerzitách se na dechové nástroje v té době dávali trochu nevraživě. Klávesové nástroje byly přijaty, a my jsme tak byli rádi, že Corina Marti přijala pozvání ke spolupráci.

Mohou se vaši příznivci a posluchači těšit na nějaké koncertní provedení tohoto programu?

Těch plánů na koncerty byla celá řada a těšili jsme se na mnoho míst. Bohužel vzhledem k pandemii jsme museli hodně koncertů přeložit. Velmi se ale těšíme na provedení tohoto repertoáru na festivalu Concentus Moraviae již 16. června 2021.

FELIX HOLZMANN 100!

Ke stému výročí narození legendy české zábavy Felixe Holzmanna vydává Supraphon v pátek 11. června 2021 čtyřpůlhodinový komplet známých i méně známých scének a skečů příznačně pojmenovaný Šprechty v plném počtu. V letošním roce si vydavatelství Supraphon rovněž připomíná několik výročí v rámci spolupráce s tímto nezapomenutelným komikem: právě uplynulo 45 let od vydání jeho první magnetofonové kazety, 30 let od vydání oblíbeného LP Humoriády Felixe Holzmanna. Koncem června to bude 20 let, kdy si Felix Holzmann osobně převzal Platinovou desku Supraphonu za úspěšný prodej svých nahrávek – úplně první vyšla na vinylové desce již v roce 1965.

U příležitosti nedožitých stých narozenin komika Felixe Holzmanna, které si připomeneme 8. července 2021, vychází vše, co ukrýval archiv Supraphonu, s přispěním archivů České televize, Českého rozhlasu a soukromých archivů Felixe Holzmann a Ondřeje Suchého. Komplet nahrávek s příznačným názvem Felix Holzmann – Šprechty v plném počtu obsahuje 37 scének, anekdot a výstupů – například Huhulák, Vaše žena je podobná mé známé, Neviděli jste tu Františka Joudu a další, které se již staly trvalými důkazy komikovy mimořádné schopnosti rozesmát publikum.

Felix Holzmann bezpochyby patří k legendám české zábavy a jeho scénky budou bavit ještě další generace diváků a posluchačů. Postavičku nechápatvého

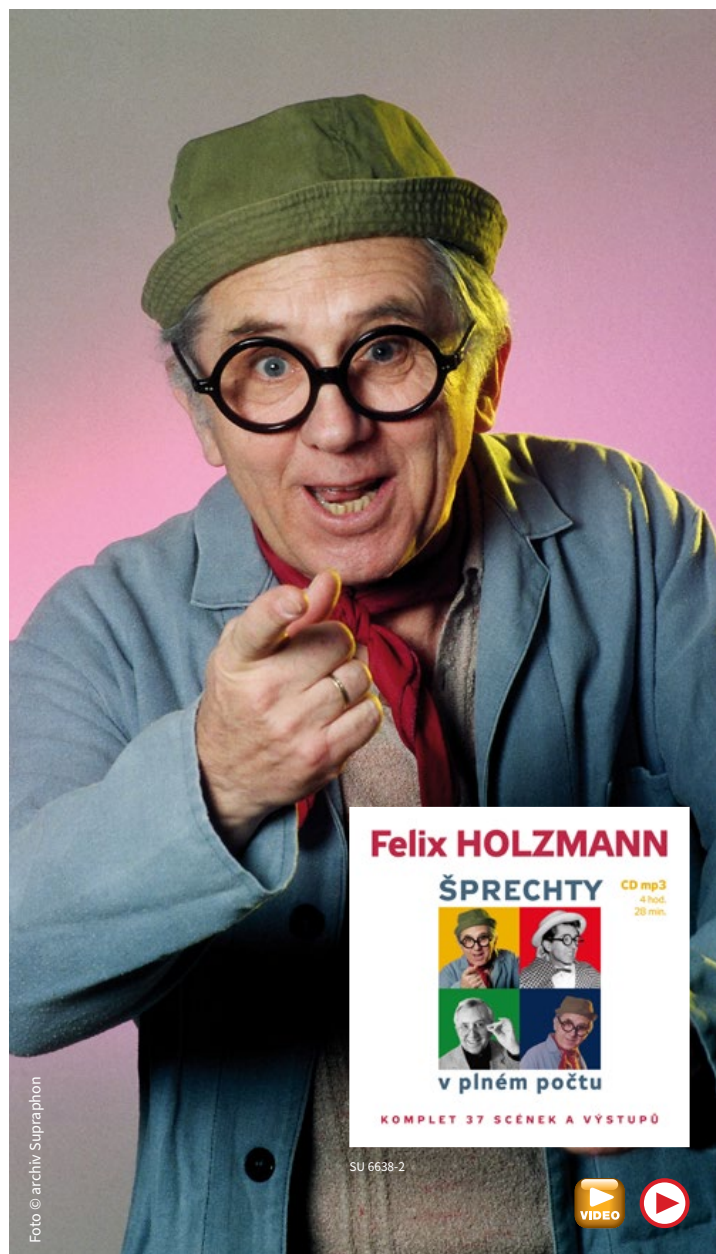
mužika ve značkaném baloňáku, s tralaláčkem na hlavě a příliš velkými kulatými brýlemi znali diváci hlavně díky častému účinkování v televizních a rozhlasových zábavných pořadech. Zlatou érou byla pro Felixe Holzmannu především 70. a 80. léta, kdy se pravidelně objevoval v televizních Silvestrech či v oblíbeném Televarieté a jezdil s estrádním pořadem po celé republice; dobře ho znalo i publikum ve východním Německu. Holzmannův humor byl sice postaven na jednoduchém principu, vždy ale spolehlivě zabíral.

V kompletu nahrávek Šprechty v plném počtu nemůže chybět populární scénka Včera, dnes a zítra, v níž humor Felixe Holzmanna násobí komika Ivy Janžurové, která u příležitosti stého výročí vzpomínala: „Felix Holzmann mě zaujal

jako mimořádný klaun a jeho styl humoru mě moc bavil a vůbec jsem nepomyslela na to, že bych s ním někdy mohla vystupovat. Věděla jsem, že si své partnery vybírá opatrně – víceméně mezi neherci, jako by se bál, aby nějaký snaživý herecký projev nenarušil jemnost jeho humoru. Do jeho osobnosti nebylo lehké proniknout, ani jsem se o to nepokoušela, už jsem věděla, že ten, kdo vám otvírá svou duši, ukáže jen to, jak touží před vámi vypadat, a k pravdě bývá často ještě dál, než sami odhadujeme, než si představujeme. Felix mi krátce vysvětlil, co mám a co nemám hrát, ale to, na co se ode mne konkrétně spolehl, jsem přesně nevěděla. A nebyla jsem proto zatížená rancem zodpovědnosti! Takže, pouhá radost. Vybral jste si mě, tak jsem tady. Jedna zkouška a šup před

živé publikum a kamery. Když si mě pak vybral do druhé scénky, to byla známka, že byl spokojený s tou první! Hráť vedle něj mi přišlo snadné, vyznačoval jako partner svůdné vzdušné pokyny: následuj mě a nesnaž se vyniknout víc, než že budeš vědět, že jsme tu dva a hněteme jedno těsto! Bylo mi ctí obstát, vážila jsem si jeho jedinečnosti. Na třetí nabídku jsme nenašli společný čas a já lehce, i když s lítostí, slibovala sobě i jemu, že nevádí, že příště! No – a on nám najednou zmizel a je tu po něm nenaplněný teskný prostor!“

Nově sestavený komplet Supraphonu Felix Holzmann – Šprechty v plném počtu rozesměje posluchače i v dnešní době, kdy si připomínáme sto let, které právě uplynuly od komikova narození.

Felix Holzmann v roce 2001 převzal platinovou desku

TŘICET PÍSNÍ K TŘICETINÁM COUNTRY RADIA

Již tři dekády vnáší pohodu do naší různě neklidné doby rádio specializované na country a příbuznou muziku. Druhá oficiální česká soukromá rozhlasová stanice to rozjela přesně 15. srpna 1991 v 15 hodin a 15 minut. V zajetí třicítky je také tato nová 2CD kompilace, sestavená tou nejaktivnější částí z půlmilionu současných posluchačů. Názor lidu byl proměněn na ve speciálním kresleném narozeninovém obalu umístěnou poutivou dávkou poutivé hudby. Je to výtečný profil toho historicky nejoblíbenějšího ve vysílání, a tím také

jakési „best of“ trvale populárního žánru. Nahrávky od konce let šedesátých až do téměř současnosti nabídnou moderní trampy, klasický country and western zvuk, elektrifikované poslední kovboje, zlidovělé bendžisty, nezaměnitelné písničkáře či legendární samotářské hlasy i party s extrovní vícehlasy. Početní „portovní“ medailisté jsou doplněni songy zajímavě stylově hraničními, vždy však silně melodickými a s českými texty o něčem. Parádní poslouchání, třicet skladeb jako pocta úspěšnému rádiu – a především výborné muzice.

Eva Olmerová

Waldemar Matuška

Foto © archiv Supraphonu

Rangers

LÉTO S TEBOU NEJVĚTŠÍ ČESKÉ LETNÍ HITY

Kompilace největších českých letních hitů od 60. let až po současnost Léto s tebou obsahuje čtyřicet písniček od známých českých interpretů na téma léto a prázdniny. Výběr toho nejlepšího pro letní náladu. V naší pop-music vznikla řada nezapomenutelných písní plných slunce a pohody, které nám spolehlivě navodí atmosféru krásných slunných dnů. Dopřejte si dvojalbum, kde najdete pohromadě například: Léto je léto s Helenou Vondráčkovou, Ahoj léto s Hanou Zagorovou, Jako Robinson s Kaméliemi, Windsurfing Jiřího Korna či Léta prázdnin Karla Gotta. Nechybí samozřejmě ani ta titulní v podání Jiřího Schellingera.

Foto © Pavel Jásanský

Foto © Pavel Jásanský

SU 6562-2

Foto © Bontonfilm Studios s.r.o., © LOVE:FRAME s.r.o.

TŘI OTÁZKY PRO PATRIKA HARTLA

U Supraphonu na jaře vyšla úplně první audiokniha úspěšného spisovatele Patrika Hartla! Jde o román „Prvok, Šampón, Tečka a Karel“ jehož filmová podoba netrpělivě čeká na otevření kin. Audioknihu načetl jeden z filmových protagonistů, představitel Karla – oblíbený herec Martin Hofmann. U příležitosti vydání audioknihy jsme položili tři otázky Patriku Hartlovi.

Patriku, již jste audioknihu slyšel?

Slyšel jsem Martina Hofmanna v nahrávacím studiu. Četl famózně. Smál jsem se. To byla velká radost!

V rámci audioknihy bude jako bonus filmová písnička „Dobrá zpráva“, kterou nazpívali Vojtěch Dyk, Matěj Ruppert, Dan Barta a Vladimír 518 – jak se vám líbí?

Jsem z ní nadšený. Mám všechny ty kluky a jejich práci moc rád. Ohromně mě potěšilo, když souhlasili, že písničku společně nakopnou. Je to varlatová záležitost. Trochu bilancování chlapů ve středním věku a hodně odhodlání nenechat se skolit. Varlata vpřed!

Vy sám někdy audioknihy posloucháte?

Přiznám se, že audioknihy neposlouchám. Nejsem bohužel kvůli své vlastní práci schopný ve volném čase vstřebávat jakoukoli formou cizí příběhy. Mrzí mě to, protože hodně lidí v mém okolí audioknihy miluje. Včetně mého syna. Zůstávám tedy zahánvajícím sebestředným nerdem bez kontaktu s okolím. Nedá se nic dělat, no... (směje se).

Foto © Martin Kubica

REBELOVÉ 20 LET OD PREMIÉRY FILMOVÉHO HITU NYNÍ MUZIKÁL A TAKÉ VINYL!

Jednadvacet songů na cédečku a čtrnáct na elpíčku tvoří doprovod retro muzikálu Rebelové. Hudebním divadlem Karlín původně chystaný na covidový loňský rok, s letošní červencovou premiérou v letňanském areálu Expo. Žádný posun v čase ovšem nemůže oslabit účinek největších hitů ze šedesátých let, podporujících zamilované i dramatické téma z roku 1968. Film režiséra Filipa Renče se před dvěma dekádami stal fenoménem našich kin a stále je spolehlivým tahákem k televizním obrazovkám. Tehdejší supraphonské vydání soundtracku bylo prodeji rekordní. Nové zpracování do muzikálové podoby, garantované opět Renčem a scénáristou Z. Zelenkou, slibuje podobný ohlas. Napínavé i dojemné osudy

mladých hrdinů v době dočasně svobodného nadechnutí ukončeného sovětskými tanky nemohou zklamat. A pečlivě vybrané písničky z repertoáru Y. Přenosilové, J. Zímy, H. Vondráčkové, M. Chladila, M. Kubišové, H. Blehárové, W. Matušky, V. Neckáře, E. Pilarové, P. Filipovské, Olympiku, Petra Nováka, H. Ulrychové nebo J. Červoské? Docela určitě znovu potěší pamětníky a překvapí omladinu: jde totiž o slavné melodie jednoho z vůbec nejlepších období našeho popu. Silný příběh, skvělá hudba, stylové inscenování. Rebelové jsou zpátky jako muzikál, cédečko a tentokrát také jako vinyl. Další důkaz faktu, že dobré věci fungují stále.

KAREL HUSA 100!

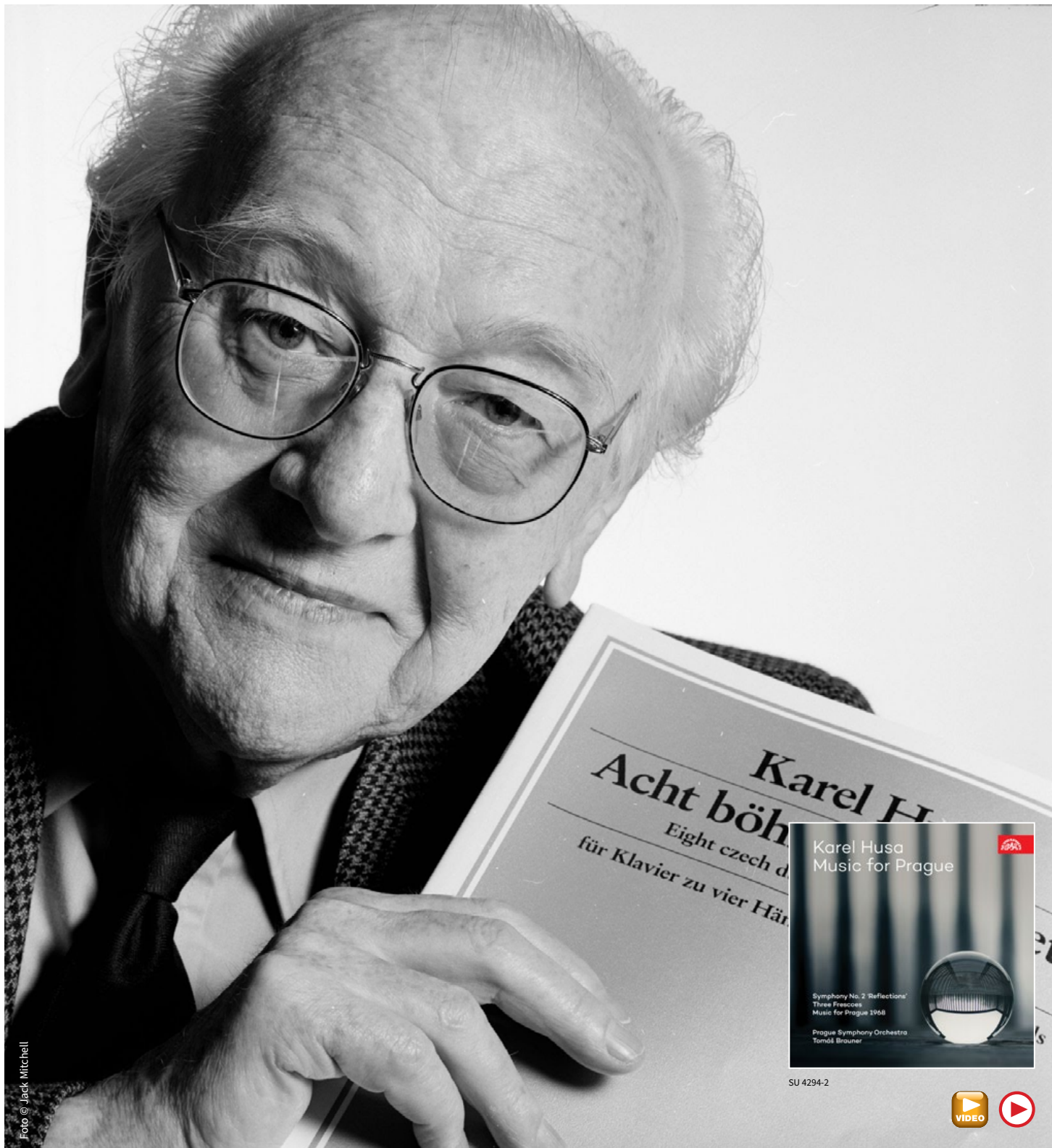
SYMFONICKÝ ORCHESTR HL. M. PRAHY FOK S DIRIGENTEM TOMÁŠEM BRAUNEREM NAHRÁL HUDBU PRO PRAHU KARLA HUSY

Karel Husa – jméno, které rezonuje výrazněji ve světě než v jeho rodné zemi. Je držitelem Pulitzerovy a Grawmeyero-
vy ceny a skladby u něj objednávala mj. Newyorská filharmonie. Sté výročí skladatelova narození je jedinečnou příležitostí připomenout si nevšední příběh jeho života i hudebního odkazu. V Praze zažil nacistickou okupaci v roce 1939. Po absolventském koncertě s FOKem (1944) odjel studovat

kompozici do Paříže – k Arthuru Honeggerovi a Nadii Boulanger. Z kritiky pražského provedení jeho Tři fresek s FOKem v roce 1949 bylo zřejmé, že se už nevejde do příhrádek komunistické ideologie: „Kdo se v Paříži u Honeggera spíše pokazil, to je K. Husa. ... Měl by se honem vrátit domů, ... jinak se nám ztratí do nenávratných džunglí dekadentní nesrozumitelnosti.“ Husa se domů nevrátil. Rozhodl se pro

další studium a později našel nový domov v USA. O invazi sovětských vojsk do Československa v srpnu 1968 se dozvěděl z detroitského rozhlasu. Jeho protestem byla kompozice – Hudba pro Prahu 1968. V díle citovaný husitský chorál z 15. století je mj. skladatelovou vzpomínkou na Talichovo emotivní provedení Smetanovy Mé vlasti v nacisty okupované Praze. Po listopadu 1989 se skladatel mohl svobodně vracet

do milované Prahy, ve svých snech a díle se však po pražských ulicích procházel neustále. Předkládané album mapuje odlehlá tvůrčí období mezi lety 1947 a 1983 a představuje vůbec první studiovou nahrávku Tři fresek. Pražští symfonikové, orchestr bytostně spjatý s Karlem Husou i s Prahou, se svým šéfdirigentem Tomášem Braunerem nahrávky uskutečnili ve Smetanově síni Obecního domu v Praze.

KOMPLETNÍ BEETHOVENOVA KLAVÍRNÍ TRIA VE SKVĚLÝCH NAHRÁVKÁCH SUKOVA TRIA!

Jedenáct kompozic, které Beethoven vytvořil pro klavírní trio, představuje podobně obdivuhodnou skupinu děl jako jeho šestnáct smyčcových kvartetů. Jsou to krystalicky čistá sdělení o tvůrčích rozletech i zápasech, z nichž více než polovinu Beethoven zkomponoval před dovršením

třicítky, do roku 1800; zůstávají především svědectvím velkého formování tvůrčích principů a v pozdějších opusech již dosaženého vrcholu. Tento komplet zároveň představuje Sukovo trio, které si brzy po svém založení (1951) vydobylo pozici mezinárodně respektovaného souboru.

Nahrávky natočil Supraphon pro japonskou společnost Nippon Columbia v krátkém čase od června 1983 do dubna 1984. Zachycují zralý ansámbl s Josefem Hálou, který v roce 1980 u klavíru vystřídal Jana Panenku. Zvuku souboru dominují smyčce, především housle Josefa Suka, který

definoval i interpretační principy; jedinečnost souboru a jejich nahrávek stojí na nekompromisní technice, zvukové vytríbenosti, obdivuhodné souhře a hluboké muzikalitě prostě jakékoli povrchní efektnosti.

Komplet vychází na CD i v digitálních formátech 16. července 2021.

Sukovo trio v polovině 80. let tvořili:

Josef Suk – housle, Josef Chuchro – violoncello, Josef Hála – klavír

REDAKCE: Vladan Drvota, Lukáš Kadeřábek, Marek Šulc, Tomáš Pilát a David Landštof / grafická úprava: Marek Šmidrkal

KONTAKT: SUPRAPHON, a.s., Palackého 740/1, 112 99 Praha 1, tel. (+420) 221966604, fax (+420) 221966630
promotion: promo@supraphon.cz; obchodní oddělení: obchod@supraphon.cz

www.youtube.com/supraphon

www.facebook.com/Supraphon

www.supraphon.cz